

Finalul scatologic al eshatologiei in *MANKIND* - Estella Antoaneta Ciobanu
(Universitatea Ovidius, Constanța)

„Ți-e trupul plin de latină englezită”, îl insultă New Guise pe Mercy în piesa medievală englezească *Mankind*. Simbolic una dintre cele patru Fiice ale lui Dumnezeu, aici însă și întruchiparea preotului-mărturisitor și, datorita predilecției sale pentru predici, a predicatorului omniprezent în Evul Mediu târziu, Mercy – reprezentantul hegemoniei ecleziastice – este perceput de către detractorii săi cei lumești drept pompos lingvistic și eminent trupesc. Metafora nereverențioasă a lui New Guise despre cleric drept containerul trupesc al unui limbaj hibrid îl face pe acesta din urmă un hibrid trup/limbaj. *Mankind* se dezvoltă atât prin intermediul teatralității cât și al abuzului lingvistic, mai ales al limbii latine, fie el în forma latinei macaronice fie prin reduplicare parodică. Recursul frecvent la latină face ca piesa să fie un specimen deopotrivă al poliglosiei culturii plurilingvistice și a formațiunilor discursive ale vremii – în Anglia Evului Mediu târziu dar și în biserica catolică – și al heteroglosiei ce funcționează în orice enunț, de la expresie la frază, pe care se bazează teatrul medieval religios vernacular. Acest articol dorește să releve împletirea grotescă a discursurilor scatologic și eshatologic într-o piesă autoreflexivă centrată pe trupul folosit și înjosit fizic dar și lingvistic, și susține că este nerecomandabil să-i fie „cenzurată” heteroglosia nereverențioasă.